

[Marianne Jelved]

redegørelse, side 15 øverst og side 28 øverst, vil man kunne se, at der er tale om samfundsmæssige overvejelser over og vurderinger af, hvordan dette forholder sig til det, vi i øvrigt har accepteret. Dermed er ikke sagt, at Det Radikale Venstre ikke vil være med til at skærpe kravene, hvis vi kan se, at det er nødvendigt og fornuftigt – sådan skal vores stillingtagen til denne sag ikke forstås – det er vi parat til, hvis der er argumenter for det, og hvis det er nødvendigt for, at vi kan leve sikkert og rimeligt i det danske samfund.

Jeg er blevet bedt om at svare på, om Det Radikale Venstre har skiftet politik, og der er blevet draget paralleller til debatten om klorproduktionen på Sojakagefabrikken. Dengang sagde Det Radikale Venstre – da var det ikke mig, der var ordfører – at det var en engangsbeslutning, og at Det Radikale Venstre ikke ville medvirke til det, der blev kaldt salamimetoden: at trække enkeltproduktioner ind på Folketingets bord. Hvis det var nødvendigt at gribe ind, måtte vi gøre det via lovgivningen, og det er så konsekvensen i denne sag.

Jeg er glad for, at Socialdemokratiet fortsat vil have en kemisk industri i Danmark. Det har der været lidt uklarhed om i den debat, der har været, måske ikke formuleret af socialdemokrater.

Til hr. Leif Hermann vil jeg sige, at Miljøankenævnets arbejdsform vil jeg ikke blande mig i. Det er jeg ikke kompetent til. Jeg forventer, at det beslutningsgrundlag, der bliver skaffet det ene eller det andet sted, vurderes helt kompetent af de mennesker, der er uddannet og ansat til at vurdere den slags ting, og jeg har i hvert fald ikke fra nogen af de mennesker, jeg støtter mig til i denne sag, fået begrundet mistanke om, at der er noget mærkeligt ved den måde at arbejde på, så den er jeg faktisk ret tryk ved. Specielt fordi der har været så meget opmærksomhed om denne sag, er det min opfattelse, at Miljøankenævnet og alle, der har været involveret, har forsøgt at gøre tingene ekstra grundigt. Det skal jo ikke lægges dem til last.

Emmert Andersen (CD):

Det, der er det afgørende i det socialdemokratiske beslutningsforslag, er spørgsmålet om konsekvenserne, om det er samfundsmæssigt acceptabelt. Vi har ikke snakket om risikoen, men den er så lav, at den dårlig kan måles. Med

hensyn til konsekvenserne vil jeg én gang til henvise til, hvad Risø siger: Produktionen på Kemisk Værk Køge er ikke livstruende for de nærmeste naboer eller forbipasserende ved det værst tænkelige uheld. Altså det værst tænkelige uheld, som næsten ikke kan tænkes, fordi det statistisk næsten ikke er måleligt. Det har jeg ikke fået et svar på.

Fru Dorte Bennedsen mener, at jeg så siger, at det er samfundsmæssigt acceptabelt. Det, jeg gerne vil spørge fru Dorte Bennedsen om, er: Hvis dette udsagn i Risørapporten er rigtigt, synes fru Dorte Bennedsen så også, at det er samfundsmæssigt acceptabelt, eller tror hun ikke på indholdet af Risørapporten?

Jørgen Tved (FK):

Det, der egentlig kaldte mig herop, var en bemærkning fra den socialdemokratiske ordfører om historien, om jeg så må sige fortiden, og det er den allernærmeste fortid, om, at KVK egentlig var ret uinteressant.

Vi har naturligvis forskellig opfattelse af, hvad der er interessant eller uinteressant i den forbindelse. Den er måske nok lidt uinteressant, fordi Socialdemokratiet åbenbart har skiftet holdning i denne sag og til det bedre, for samtlige tilladelser, som siden 1974 er givet KVK til udledning af fenoler i Øresund, Køge Bugt osv., er givet med Socialdemokratiets godkendelse. Det vil jeg naturligvis klandre dem for, men ikke for, at de i denne sag har fået en bedre opfattelse.

Det, jeg godt vil gribe lidt fat i, er spørgsmålet: Hvad er det at være samfundsmæssigt ansvarlig? Hvem er det, man skal være ansvarlig over for? Er det de aktionærer, der har placeret penge i en produktion? Eller er det de mennesker, som arbejder på eller bor omkring den virksomhed, hvor pengene er placeret?

Vi havde for nogle dage siden en diskussion, hvor jeg citerede Andersen Nexø for at kalde det et Over- og et Underdanmark, og hvor jeg klart erklærede, at jeg var for og ville tale for det Underdanmark, som er vant til at skulle knokle profitten sammen. I denne sag føler jeg, at CD og andre taler Overdanmarks sag, og dér er vi så politisk uenige; der er nogle holdninger til forskel.

De Radikale vil ikke gribe ind i denne sag, til trods for at de normalt er meget miljøbevidste, i hvert tilfælde udadtil, og hvor det ikke koster